

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

5. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE XII

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 27. NOVEMBER 1918

Vinterhalvaarets første Møde havde samlet ca. 200 Medlemmer i Studenterforeningens lille Sal, en ualmindelig talrig Forsamling, der ventelig vil danne Forbillede for de kommende Samlingsaftener, nu da vi atter kan trække Vejret friere efter fire alvorlige Aar, hvis Virkninger i høj Grad har lagt Dæmper paa vort Foreningsliv. De betydningsfulde forestaaende Begivenheder ved vort Lands sydlige Grænse undlod ikke at præge Stemningen og ligesom kastede et lysere Skær over Forsamlingen.

Formandens Velkomst formede sig da ogsaa blandt andet som en Hyldest til de Gamle af vore Medlemmer, som i vore Krige var med til at kæmpe for det Maal, som nu synes efter menneskelig Beregning at skulle naaes af os ved andres Lidelser og Kampe.

Efter at Flaget var hejst med sædvanlig Honnør gav Formanden Ordet til Aftenens Foredragsholder, Grosserer *Valdemar Schou*, og kort efter oprulledes Ægyptens Herlighed for Tilskuerne ved fortrinlige, skarpe Lysbilleder, tagne af Grosserer Schou selv, og maaske netop af den Grund saa friske og ukonventionelle, prægede af Foredragsholderens utvivlsomme Evne til at udnytte Situationen, naar den lynsnart viser sig for ham og fæstne den i sit Camera. Dette gjaldt naturligt de mange Billeder af Ægyptens brogede Befolkning, Kopter, Nubiere, Negre, Arabere, Bitschariner og hvad de alle hedder, i broget Mangfoldighed og større og mindre Lasethed, alle højt interessante. Ogsaa overfor Billederne af Landets Ruiner stemtes man til Eftertanke ved deres Værdighed og svimlende Ælde, og ved Tanken om den Kultur, de repræsenterer Blomstringen af, — og Resterne af: Tempelresterne ved Theben, Oversvømmelserne ved Assuan, de oversvømmede Templer ved Livor og Philae, hvor de af Englænderne foretagne Opdæmninger af det frugtbarørende Vand har medført, at de lavtliggende Bygningsrester helt eller delvis staar i store Søer. Grosserer Schou fik stærkt og fortjent Bifald for sit vellykkede Foredrag og sin altid redbonne Vilje til at glæde Medlemmerne.

Kort efter bænkedede man sig i den flagsmykkede store Sal, hvorefter Formanden i valgte Ord talte for H. M. Kongen og for Fædrelandet. Forsamlingen sang »Slesvig«, som her for første Gang høstes indenfor vore Vægge, og utvivlsomt var der ingen i den store Forsamling, hvis Tanker ikke gik til vore Frænder »Sønden Aa«, for hvem lysere Tider nu oprinder, og hvem vi længes efter at kunne se blandt os under Dannebrog. Af Talerne maa nævnes Formandens for Grosserer Schou som Foredragsholder og Hr. Winkels for samme i hans Egenskab af »Sjakaljæger«, hvilken Egenskab efter Hr. Winkels Mening utvivlsomt skyldtes den af Grosserer Schou i det hæderværdige »Skyttelav« erhvervede Skydefærdighed. — Talerne gjorde fortjent Lykke. Paa vanlig Vis vekslede Alvor og Gammen i Taler og Sange. Af megen Stemning var Hr. Tømrermester *Holleufers* Foredrag af »Slesvig« til Akkompagnement af *Julian Olsens* udmærkede Orkester. Næstformanden mindedes vore Sømænd af Koffardiflaaden og de store Tab af Liv som disses Pligtopfyldelse til Gavn for Landet har medført; deres Trofasthed vil stedse blive holdt højt i Ære hos os, for hvem Handelsmarinens mægtige Indsats for Danmark altid har været indlysende. Uden Had, men med Bitterhed vil vi stedse mindes, at Krigen ogsaa udstrakte sig til Havets fredelige Vejfarende, de, som arbejdede for at opretholde Liv i en Tid, hvor utalte andre Liv lagdes øde. Ogsaa det mægtige Arbejde, som vor Marine i Stilhed har udført, mindedes, med Ihukommelse af de Tab af pligtro, uforfærdede Mænd, som denne har lidt under Arbejdet for at rydde Vejene for Handelsflaaden.

Vi fremsætter her Tanken om, at vor Forening sætter sig i Spidsen for en Indsamling til et synligt Minde om de ca. 500 danske Sømænd, som lod dens Liv under Verdenskrigen i Udførelsen af deres fredelige Arbejde. Vi skal senere vende tilbage til denne Sag og dens Iværksættelse.

Grosserer *K. L. E. Jønen* talte for Lokalkredsene og Direktør *Schmidten* for de tilstedeværende Repræsentanter for Frederikssundskredsen, D'Herrer Smedemester *Christensen* og Slagtermester *Lund*, hvilken sidste takkede for de med stærkt Bifald modtagne Taler. En smuk og virkelig stemningsrig Aften dannede Indledning til en ny Tid for Marineforeningen, som forhaabentlig nu maa kunne udfolde sig i Virke for sine Maal under lysere Himmel og med fastere Kurs end i Krigen 4 lange Aar.

E. M.

KØBENHAVN-KREDSSENS SKYTTELAV

afholdt i Mandags d. 25. Novbr. sin aarlige Generalforsamling i »Harmonien« ved Nørrevoldgade. Omtrent Halvdelen af Skytte-Lavets 135 Medlemmer vare mødte frem, og da det samtidig var Indvielse af Foreningens Vinterlokaler, blev det vedtaget først at prøve Skydebanerne, som straks vandt Skytternes Bifald baade hvad Lys og Varme angik. Paa en Time var Skydningen tilendebragt, og Formanden aabnede Generalforsamlingen med Oplæsning af Dagsordenen og ved paa Bestyrelsens Vegne at foreslaa Overretssagfører *Schoustrup* til Dirigent.

Efter Aarsberetningen fulgte Kassererens Aflæggelse af Regnskabet, som udviste en Indtægt af Kr. 905.22 og en Udgift af Kr. 600.27. Af større Udgifter i det forløbne Aar var Indkøbet af en ny Riffel. For Regnskabet gaves enstemmig Decharge.

Fjerde Sag paa Dagsordenen var Valg af Bestyrelse, og efter at den afgaaende Bestyrelse havde lovet at modtage Genvalg, blev ogsaa denne enstemmig genvalgt. Lavets udmærkede Revisor, Ingeniør *Tønning* havde frabedt sig genvalgt, og i Stedet for valgte Ingeniør *Højding*, Grosserer *Elvard* og som Suppleant, Grosserer *Sonnemann*.

Som sidste Sag paa Dagsordenen stod »Eventuelt«. *Emil Johnsen* bad Kammeraterne om til en kommende ekstra Generalforsamling at fremkomme med Forslag om at skaffe større Indtægter til Lavet (der som bekendt er kontingentfrit), for derved at skaffe flere og smukkere Præmier til Præmieskydningen i det kommende Aar. Hermed var Generalforsamlingen tilendebragt.

Ved det efterfølgende Smørrebrødsbord var der almindelig Tilfredshed. Efter Bordet samledes Kammeraterne atter i Klublokalet og med *Winkel* ved Fortepianoet og Sangbøgerne fremme blev Klokken desværre for hurtigt 11.

Skytte.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt den 16. November sit aarlige Efteraarsgilde, der i Aar blev Torske- i Stedet for Pøsegilde, af den simple Grund, at Pølser er banlyste i Øjeblikket. Desværre havde den spanske Epidemi afholdt en Del af Medlemmerne fra at give Møde, men de tapre, som, trods alt, gav Møde, morede sig til Gengæld udmærket. Hr. *Kj. I. Svendsen* havde velvilligst tilbudt at give en Skildring af sin Tur

med Fregatten »Sjælland« til Suezkanalens Aabning, nøjagtig 49 Aarsdagen efter Aabningen. Efter at Medlemmerne havde konsumeret saa store Portioner Torsk, som kunde overkommes, ved Hjælp af rigtig Menneskesnaps, og efter at Kaffen var drukket, bænkedes man sig ved en gammeldags Grog, og Hr. Svendsen oplæste sin Dagbog, der var ført lige fra Sjælland gik ud paa Togtet og til den igen laa i Flaadens Leje efter den interessante Tur, og vidnede om, at en almindelig dansk Mariner ogsaa i de Tider havde Øjnene aabne for alt, hvad der var at se og tage Lære af. Da Hr. Svendsen var færdig med Fortællingen om sine Oplevelser, brød Klapsalverne løs, og holdt først op, da Formanden hjærtelig takkede Foredragsholderen paa de tilstedeværendes Vegne. Endnu havde man 1/2 Time tilbage til Kl. 11 og denne benyttede man til at synge en Del af de udmærkede Sange i Marinesangbogen, men Kl. 11 maatte der desværre pibes »til Køjerne« og Kammeraterne tage Afsked med hinanden til næste Gang, naar der igen indkaldes til Mønstring.

C. B.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt Tirsdag den 26. November Kl. 7 Aften et særdeles vellykket Torskegilde i Klubben »Enigheden«s Lokaler. Denne Sæsonens første »Ulkeaften« havde vundet en mægtig Tilslutning, idet ikke mindre end ca. 150 gamle Marinere, hvoraf enkelte helt oppe fra Hjørring og Hirtshals, havde givet Møde.

Efter at Skibssergenten havde uddelt de reglementerede »Foredelingssedler«, blev der pebet til at skaffe, og medens Musikken intonerede »Holmens faste Stok«, fandt enhver under stor Munterhed den »Bakke«, hvor han hørte til, hvorpaa Flaget med fuld Honnor blev hejst og Serveringen tog sin Begyndelse.

Der serveredes Torsk, Æbleskiver, Øl, Snaps og Kaffe, og snart herskede der, ved de lange Borde, den muntre og kammeratlige Tone, som altid kendetegner disse vellykkede Sammenkomster. Formanden, Fabrikant *Stuhr*, bød Velkommen, og talte senere smukt for de tilstedeværende Veteraner, af hvilke to, Fabrikant *Stuhr* sen. og Kaptajn *Andersen*, S/S »Hals«, som paa den forrige Generalforsamling var bleven udnævnte til Æresmedlemmer, fik Foreningens smukke Æresdiplom overrakt.

En af Brofoged *Hjorth* forfattet Sange vakte senere almindelig Munterhed, og Aftenen igennem vekslede Taler og Sange i rig Mangfoldighed. Bl. a. talte saaledes Herredsfoged *Hornemann* for Flaget, Direktør *Hansen* for den danske Sømandsstand og Politibetjent *Høfler* for baade Formanden og Næstformanden.

Efter Bordet blev der pebet til Punch, og nu gik det løs med at spinde Ender og fortælle Historier, navnlig gjorde Lodsformand *Kirch* megen Lykke med en Beretning om et Bryllup paa en Ø i Sydhavet, ved hvilket Lodsformanden havde maattet agere Præst. Lods *Holmsgaard* trakterede hele Aftenen sit »Matrosklaver« med sædvanlig Færdighed, og det blev langt ud paa Hundevagten inden man skjedede ud og skiltes med Bevidsthed om at have tilbragt en fornøjelig Aften og faaet de gamle Minder opriskede i et godt og muntret Lag.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 29. November en Festlighed paa Badehotellet, der havde samlet ca. et halvt Hundrede Deltagere. Den opfindsomme Formand, Havnefoged *Bilde*, havde som sædvanlig sørget for Bordets og Lokalets festlige Udsmykning — i Aar var der rejst flere Skibsmaster paa Bordet, garnerede med Figurer af Torsk — og skaffet til Veje ikke mindre end 4 til Lejligheden skrevne Sange.

Velyndere af Foreningen havde skænket denne en Baadsmands-pibe og en Kuttermast af Messing, der toges i Brug i Aften.

Der var, som altid ved Marineforeningens Sammenkomster, en brillant Stemning, og en Auktion over forskellige Genstande, der holdtes til Fordel for Julefesten, indbragte et betydeligt Beløb.

NAKSKOV-KREDSSEN

Det saa ikke særlig lovende ud for Marineforeningens Udflugt til Albue den 6. December —: Taagen laa tæt over By og Havn, men det afskrækkede ikke de ca. 40 kvindelige og mandlige Deltagere i Turen. Det viste sig da ogsaa, at Bekymringen for, at Turen ikke skulde kunne gennemføres, var ganske uforhold. Det kneb rigtignok lidt med at finde Indløbet til Albue Havn — Afmærkningen er jo ikke meget synlig paa ret lang Afstand i tæt Taage —, men det lykkedes dog at finde ind, og kort efter lagde man til ved Sejlklubbens Bro inderst i Havnen.

Oppe ved de to Hangarer, der er rejst umiddelbart Vest for Strandfoged Gunnersens Hus og i Nærheden af Strandkanten ud mod Albue Havn, modtoges Selskabet af Marineflyverne, Mænd af Middelhøjde, hvis hele Holdning gør Indtryk af den Energi og Beslutsomhed, Flyvetjenesten kræver af sin Mand. Lunt i Læ af de store Telte staa Maskinerne. Personalet, der skal efterse de enkelte Dele, er i Færd med deres daglige Dont, og Flyverne begynder at forklare de stærkt interesserede Tilskuere de smukke Flyvebaades Konstruktion og Manøvreringsmaade. Først paa nært Hold faar man det rette Begreb om, hvor solidt og dog samtidig let Maskinerne er byggede. Alt er lagt an paa at være stærkt og stabilt og med saadanne Sikringsforanstaltninger, at Maskinen kan taale adskilligt ud over det Tryk og den Belastning, de enkelte Dele normalt skal være i Stand til at modstaa.

Af gode Grunde lader det sig ikke gøre at gaa i Enkeltheder: kun skal det siges, at Maskinerne, der er byggede paa Orlogsværftet efter Tegning af Værftsingeniør *Christensen*, gør det bedste Indtryk. Orlogsværftet har altid været bekendt for sit baade gode og smukke Arbejde, og dette har Værftet tilfulde hævdet ved de Flyvemaskiner, der hidtil er udgaaet fra det.

Ved 12 1/2-Tiden returneredes fra Albue. Taagen laa stadig tæt over Vandet og udviskede alle Konturer, og en enkelt Gang var »Energi« ved at blive hængende i Grunden. Ved en nem Manøvre kom den dog straks flot, og ved 1 1/2-Tiden var Marineforeningens Medlemmer i Havn igen efter den fortræffelige Tur.

NYE MEDLEMMER

Aarg. f. afhj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse	Aarg. f. afhj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse
1914-15	Andersen, C. A.	Bogholder	N. Sundby	1894-95	Jensen, Theod.	Mekaniker	Kbh.
	—, Rob.	Mejerist	Kbh.	1878	Jeppesen, Jeppe H.	Husmand	Langeland
1917	Christensen, Aage	Elektriker	Gentofte	1905	Johansen, Martin	Elektriker	{ Dalby, Skibby
1892	—, N. G.	Blikkenslager	N. Sundby	1888	Kaarup, H. A.	Købmand	Aalborg
1909	Christiansen, E.	Chauffør	Kbh.	1914	Larsen, Aage	Postbud	Kbh.
1891	—, V.	Skibstømmer	Kbh.	1892	— Alb.	Ekviperingshdl.	Aalborg
1915-16	Clausen, Aage Hvenegaard	Kontorist	Kbh.	1898-00	Lybecker, A.	Assistent	Kbh.
1891	—, E. F.	Musiker	Ilved, Jelling	1916	Melander, S. C.	Matros	Kbh.
1891	Eriehsen, H. F.	Lokomotivf.	Kbh.	1895	Nathan, Nathaniel	Portør D.D.S.B.	Holte
1895	Hansen, Chr.	Slagtermester	Frværk	1900-01	Pedersen, Alfr. O.	Maskinarb.	Aalborg
1879	—, Hans	Gaardejer	{ Højgaard, Espe	1892-93	Petersen, Daniel	Tømremester	Gilleleje
?	—, Niels	Gaardejer	Langeland	1909-10	Raabyemagle, H.	Maskinmester	Odense
1906	Hauen, W. van	Bagermester	Kbh.	1887	Rohde, J.	Lokomotivf.	Kbh.
1917	Iversen, Evald	Barberbestyrer	Sæby		Roth, Claudius	Retaurator	Kbh.
1899	Jacobsen, E. P.	Vognfabrikant	Vejle	1892	Sørensen, Jørg.	Gaardejer	{ Tornby, Hjørring
	Jensen, Hans	Slagtermester	Langeland	1863-64	—, V.	Maskinmester	N. Sundby

DØDE: 1864 Fhv. Skibsfører And. Larsen, Kbh. 1881 Inspektør Erh. Wilhjelm, Kbh.

FRA ODENSE-KREDSEN

Bestyrelsesmøde afholdtes her i Kredsen den 11. Decbr., hvor Skrivelsen fra Komiteen for en Marineforenings-Bygning blev behandlet. Bestyrelsen vedtog at anbefale Tanken paa den ordinære Generalforsamling, som afholdes i Februar.

I Anledning af Mineulykken i Store Bælt har Kredsen afsendt følgende Telegram:

Til Marineministeriet i København.

Marineforeningen for Odense og Omegn udtrykker herved vor dybe Medfølelse for Tabet ved Mineulykken med »Sværdfisken« og de danske Marinere, som mistede Liv og Førlighed ved Udførelse af deres Pligt.

P. B. V.
Buchgreitz,
Telefonmester.

Kredsen agter at afholde en Aftenunderholdning med Tombola Onsdag Aften den 15. Januar paa Industrialpæet i Odense. Medlemmer, som vil interessere sig for Sagen ved Hjælp af Gaver o. l., bedes meddele dette til Formanden.

ALMANAK FOR HÆR OG FLAADE

for 1919, Pris 75 Øre, kan af Marineforeningens Medlemmer erholdes for 55 Øre ved Henvendelse paa Foreningens Kontor.

MINDEGUDSTJENESTEN I HOLMENS KIRKE

DEN 17. DECEMBER 1918.

I Overværelse af H. M. Kongen og det kgl. Hus afholdtes den 17de Decbr. den Mindegustjeneste for de under Verdenskrigen omkomne danske Søfarende, hvortil Initiativet var taget af »Dansk Styrmandsforening«, »Dansk Sørestauratørforening«, »Den alm. danske Skibsvundne af 1874«, »Københavns Skipperforening« og »Maskinmestrenes Forening«.

Den smukke gamle Sømandskirke var smykket med Granguirlander under Pulpiturene, Dannebrogflag, alle vore Rhederiers Kontorflag, og langs Hovedskibets Stolestader var Søkorporationernes Foreningsbannere og Marineforeningens Flag opplantede, alle florumvundne. Koret var smykket med grønne Planter og alle Lys tændte i hele det skønne Rum. Rammen om denne Højtidelighed for vore bortgangne Helte var saa smuk og værdig som tænkeligt, og den store Skare af sortklædte Slægtninge af dem, som gav Livet for os, stemte Sindet end mere til Alvor.

Tilstede var desuden Repræsentanter for alle vore større Søfarts- og Søassuranceinstitutioner, Rigsdagen, Sø- og Handelsretten, Københavns Myndigheder, de fremmede Konsulater og i Koret en Mængde galaklædte Søofficerer med Kontreadmiral *Johnke* og Viceadmiral *Evers* i Spidsen, desuden Repræsentanter for de engelske, amerikanske og franske Gesandtskaber.

Højtideligheden indlededes med Hartmanns Sørgemarch over Thorvaldsen for Orgel og Basuner, og efter at Forsamlingen havde sunget »Min Gud befaler jeg min Vej« talte Kgl. Konfessionarius Provst *M. Fenger* over Ordene: »Ingen har større Kærlighed end den, der sætter sit Liv til for sine Venner«!

Ud fra disse Ord og under den dybeste Bevægelse hos den store Forsamling mindedes Provsten dem, som Havet tog under deres pligttopfyldende, opofrende Gerning for at

skaffe dem derhjemme Livsfornødenhederne, de over 450 brave Sømænd, som blandt saa mange andre danske Sømænd, der alle gjorde Æresvagt for deres Fædreland, i deres lovlige, fredelige Ærinde og ved en af de Krigsførendes Tilisesættelse af Havenes ridderlige Love Nationerne imellem fandt Heltedøden, tvungne, som vore mange Landsmænd Syd for Grænsen, ind i den frygtelige Krig. Deres Daad skal være en Paamindelse for os, og vi skylder at bevare dem i vor dyreste Erindring. Vel formaar vi ikke at gengive dem Livet, men vi tør tro, at Omsorgen for deres Efterladte erkendes fuldt som en Nødvendighed ikke blot af Rhederne men af Regjering og Rigsdag.

Den Tak som i Dødens Stund ikke kunde siges dem, den bringer vi nu til deres Slægt, som blev tilbage.

Ære være deres Minde.

De døde ikke forgæves og de skal ikke vær faldne forgæves. Guds Fred med dem, og Guds Fred med dem som sidder tilbage med Savnet.

Provstens stærke Bevægelse og indtrængende Ord gjorde det dybeste Indtryk og lod ikke mange Øjne forblive tørre, — det var jo en Oprulning af de 4 Aars uhyre Tragik paa Havet, genfortalt og indprentet, som for at vise os, hvor stor en Gæld vi, som trygt sad hjemme, staar i til den danske Søfart og dens Mænd.

Efter Salmen: »Den store hvide Flok, vi se —! lod: »Bliv hos os, naar Dagen hælder«, foredraget Solo af Direktør *Holbøll*, hvorefter Forsamlingen staaende sang »Kongernes Konge —«, hvis malmfulde Strofer højtideligt brusede under Hvælvingerne.

Højtiden var forbi, og den sidste Ære vist de mange, hvis Grave ingen kender, men hvis Minde vil leve blandt os.

E. W. M.

DANNEBROG

I Marineforeningen sætter vi særlig Pris paa den Ære, der vises vort gamle Dannebrog; derfor synes det mig, at efterfølgende bør kendes af vore Medlemmer, som et Lyspunkt i de mørke Tider.

Det er taget efter Skibsførerforeningens Blad, der som Regel ikke optager Søforklaringer, men her har gjort en

Undtagelse, da det for det første drejer sig om et ganske nyt Skib paa dets første Rejse, og fordi der skete noget, der bør kendes af alle Danske, idet det paa en smuk og gribende Maade belyser den danske Sømands ukuelige Mod og hans store Kærlighed til vort ældgamle, smukke Flag. Som bekendt blev »Dronning Thyra« paa Rejse fra Gøte-

borg til England med Papirmasse (altsaa ikke Krigskontrebande) ca. 25 Kvml. VTS for Lindesnæs anholdt af en tysk Undervandsbaad, der forlangte at se Skibets Papirer. Disse blev af Kaptajn Friis, under en halv Storm af NV, bragt om Bord i Undervandsbaaden, hvor Chefen, efter at have gennemlæst dem, erklærede: »Skibet skal sænkes«. Forgæves protesterede Kaptajn Friis, idet han henviste til, at der ikke var andet end Papirmasse om Bord, hvortil Chefen for U-Baaden bemærkede, at det kunde der laves Granater af. Atter protesterede Kaptajn Friis, og tilbød at føre Skibet til hvilken tysk Havn, Chefen ønskede, idet han fremhævede, at Skibet var udenfor Farezonen, og at det var et nyt og prægtigt Skib, men han fik kun til Svar: »Netop derfor skal det sænkes«.

Mandskabet blev hentet fra »Dronning Thyra«, idet det kun fik Lov til at beholde, hvad det havde paa, medens der blev givet det tyske Mandskab Ordre til at bringe alt om Bord i U-Baaden, særlig Olietøj. I U-Baaden blev Mandskabet lukket inde, medens Tyskerne bragte Bomber om Bord i Skibet og stak Ild paa det. — Efter en Times Forløb blev Folkene atter lukket ud og sendt ned i deres

Baad, der var halv fuld af Vand, hvorefter U-Baaden fjernede sig.

Da var det, at det skete, hvorfor denne Beretning fremkommer: her i den halvt fyldte Baad, i høj Sø, under en halv Nordveststorm, langt fra Land, uden Vished for nogensinde at naa dette, rejste hele Mandskabet sig op og sang — medens det blottede Hovederne — vor gamle Flagsang »Vift stolt paa Kodans Bølge, blodrøde Dannebrog«, medens »Dronning Thyra« med brændende Rigning og med Dannebrog i Top forsvandt i Nordsøens Bølger! — Da bandede den tyske Kaptajn, idet han raabte: »Det er første Gang, jeg har glemt at stryge Flaget«.

Derefter forsvandt U-Baaden — der havde vist sig at være U-Baad 60 — med sin djærve Chef og sin 32 Mands Besætning efter at have raabt »Lykke paa Rejsen«.

Vi bringer Kaptajn Friis og hans kække Besætning vor Hyldest, og udtaler vor dybe Beundring for det Mod og Mandshjerte, der her udvistes, og som altid vil staa som et lysende Eksempel paa danske Sømands Kærlighed til og Agtelse for vort gamle Dannebrog.

O.

SØKRIGSBEGIVENHEDERNE I NORDSØEN

FRA OKTOBER 1918

I Tilslutning til det engelske Spærreomraade tværs over Nordsøen mellem Orkney Øerne og det norske Søterritorium udfør Utsire blev der den 7. Oktober udlagt en norsk Minespærring ved Karmøen, saaledes at Trafiken nu maatte foregaa ganske nær ved Land; herved blev det endnu vanskeligere for de tyske U-Baade at slippe ud af Nordsøen.

Der hændte meget lidt til Søs i Oktober Maaned; der fandtes ikke mere tyske Flaadedelinger i Flanderns Have, der efterhaanden var rømmede. U-Baadene fortsatte dog stadig Kampagnen, men med mindre og mindre Held. Den Tonnage, som blev torpederet, aftog Maaned efter Maaned, medens Skibsbygningen stadig tiltog, saaledes at Tilvæksten i Tonnage oversteg Tabene. En af de sidste Rædselgeringer, som Prøjerne tog paa sig, var Torpederingen den 10. Oktober af den irske Postdamper »Leinster«, hvor 450 Personer faldt som de sidste Ofre for den hensynsløse U-baadskrig. De første Ofre i samme U-baadskrig var de 7 hollandske Dampere, der i 1917 blev torpederet i Nærheden af Falmouth. Engelske Trawlerbesætninger, som reddede flere af de Overlevende, har nu i Oktober 1918 faaet Medailler fra Holland, hvis Inskription lyder paa, at: »the ships were surreptitiously attacked and recklessly destroyed by a German submarine.«

Den 27. Oktober var det fire Aar siden det britiske Kampskib »Audacious« sank efter at være stødt paa en Mine udfør Irlands Nordkyst, men Admiralitetet har først nu indrømmet Tabet af dette Skib.

I Begyndelsen af November meddeltes, at det tyske Minefelt i Sundets sydlige Del vilde blive udviklet ubetydeligt mod Nord og Øst, en Foranstaltning, som var ganske unødvendig, henset til, at Vaabenstilstanden stod for Døren, og den blev heller ikke udført.

I Oktober tænkte man i Tysklands ledende Kredse paa atter at sende den tyske Flaade ud i Nordsøen til en haabløs Kamp mod den stærkere, mere søvante og bedre armerede Grand Fleet, og i Forbindelse hermed blev flere U-baade kaldt hjem. Hvorfor? U-baadene har ikke vist sig egnet som effektivt Angrebsmiddel mod Kampflaader, havde de været egnet dertil, havde man aldrig behøvet at anvende dem mod forsvarsløse Handelsskibe. Tager man

de nødvendige Forsigtighedsregler, kan Overfladeskibe se bort fra Undervandsfartøjernes Trusel, herpaa har The Grand Fleet's hyppige Togter over Nordsøen leveret Beviset.

Hvad har Storbritanniens Flaade udrettet? Alt hvad der skete paa Landjorden, skyldtes The Grand Fleet's tilsyneladende passive Holdning. Folk kunde sættes i Land ved alle Fronterne, Hærene kunde opretholdes, og Englands eget økonomiske Liv kunde gaa sin Gang.

Men vægtigst af alt var det, at den britiske Flaade gennem fire Aar kvalte Tysklands økonomiske Livskraft med jærnhaarde Baand, som den tyske Flaade den 31. Maj 1916 forgæves søgte at sprænge. Jeg tror ikke, at mange udenfor Marinernes snævre Kreds forstod, at der hvor den engelske Flaade var, til den Side maatte Sejren engang hælde, man forstod det allermindst i Tyskland, som ikke er en Sønation og ikke forstaar de maritime Love.

Den tavse Flaade afskar alle Tilførsler til Centralmagterne og da Proviant og Materialer var aldeles opbrugt, knækkede Tyskland sammen, og »the bitter end« var kommet, som en Verden havde ønsket den.

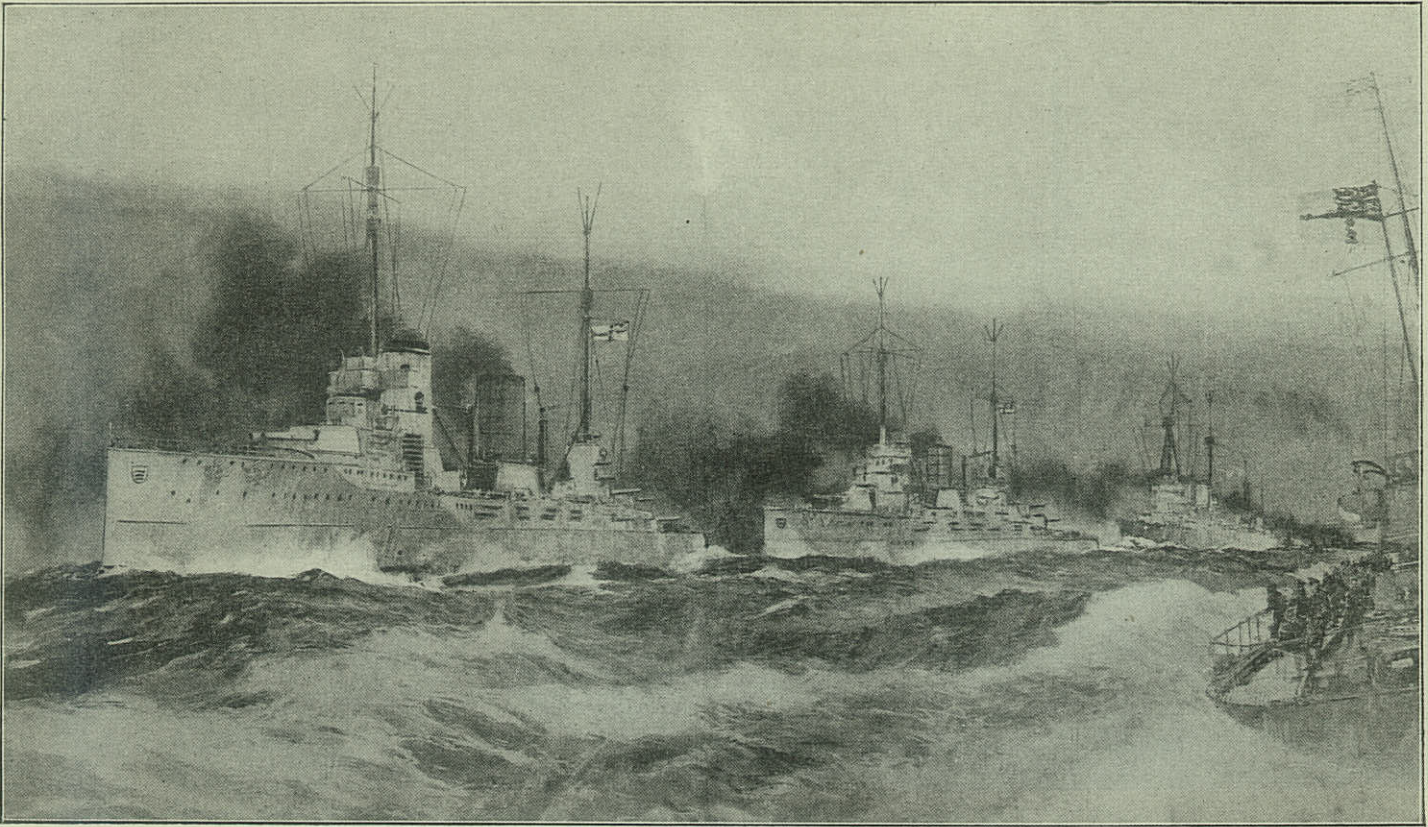
Vaabenstilstanden indtraadte den 11. i den 11. Maaned Kl. 11 Fm. 1918 (engelsk Tid). Dens vigtigste Betingelser, hvad angaar Søstridskræfterne var:

Øjeblikkelig Ophør af alle Fjendtligheder til Søs. De neutrale skal underrettes om, at de allierede Magters Krigs- og Handelsflaader frit kan navigere i alle territoriale Farvande. *Alle Spørgsmaal om Neutralitet bliver opgivet.*

Alle Personer, tilhørende de allierede Magters Krigs- og Handelsflaader, der er Krigsfanger i Tyskland, skal hjemsendes uden Gensidighed.

Udlevering af alle Undervandsbaade, Undervandskrydsere og Mineudlæggere med fuldstændig Udrustning. De skal afgaa til Havne, som betegnes af de Allierede. De Baade, som ikke kan gaa til Søs, afrustes og stilles under Bevogtning.

Følgende tyske Krigsskibe skal interneres i allieret Havn kun med Opsynsmænd om Bord, nemlig 6 Kampkrydsere, 10 Kampskibe, 8 lette Krydsere og Mineudlæggere samt 50 Jagere af moderne Typer. Alle andre Krigsskibe skal samles ved tyske Flaadestationer, medens Hjelpekrydsere

Den store Overgivelse;
H. M. S. »Seymour« (tilhøjre) møder den 21. November den tyske Flaade, der overgiver sig.
Paa Billedet ses »Seydlitz«, »Moltke« og »Hindenburg«.

skal desarmes. For det Tilfælde, at Skibene ikke skulde blive udleverede, forbeholder de Allierede sig Ret til at besætte Helgoland.

Et Punkt omhandler Fjernelse af alle Minefelter og Hindringer, som er $\frac{1}{2}$ udlagt af Tyskerne. Felternes Beliggenhed skal nærmere paavises.

De Allierede skal have fri Adgang fra Østersøen for Handelsflaaden samt Ret til at besætte alle tyske Befæstninger ved Indløbet fra Kattegat til Østersøen.

Blokaden skal stadig bestaa og alle tyske Handelsskibe skal stadig være Genstand for Kapring.

Alle Sortehavshavne skal rømmes og de russiske Krigsskibe overleveres til de Allierede.

Alle allierede Handelsskibe, som er i tyske Hænder, skal gives tilbage uden Gensidighed.

Den tyske Regering skal meddele de neutrale Lande, at alle Indskrænkninger, som er paalagt deres Handel af den tyske Regering, er hævet. Ingen Overdragelse af tysk Handelstonnage til neutralt Flag maa finde Sted.

Vaabenstilstanden skal vare 36 Dage.

Umiddelbart efter at Vaabenstilstanden var indtraadt, begyndte vi herhjemme at optage vore Miner, og i Løbet af godt og vel en Ugestid var dette Arbejde udført — en glimrende Præstation fra Marinens Side — og Farvandene var absolut fri for danske Miner, derimod laa de tyske Spærringer foreløbig stadig i Sundets og Store Bælts sydlige Del, da de tyske Fartøjer havde forladt Spærringerne. I Danmark ophørte Lodstvangen, Fyrene blev tændte og Fyrskibe udlagte.

Der blev i Dagen lige efter Vaabenstilstandens Indtræden interneret tyske U-baade i Norge og Sverige, muligvis er dette gjort af Cheferne paa egen Haand for at undgaa Afleveringen til Fjenden.

Den 13. November stod den tyske Krydser »Königsberg«¹

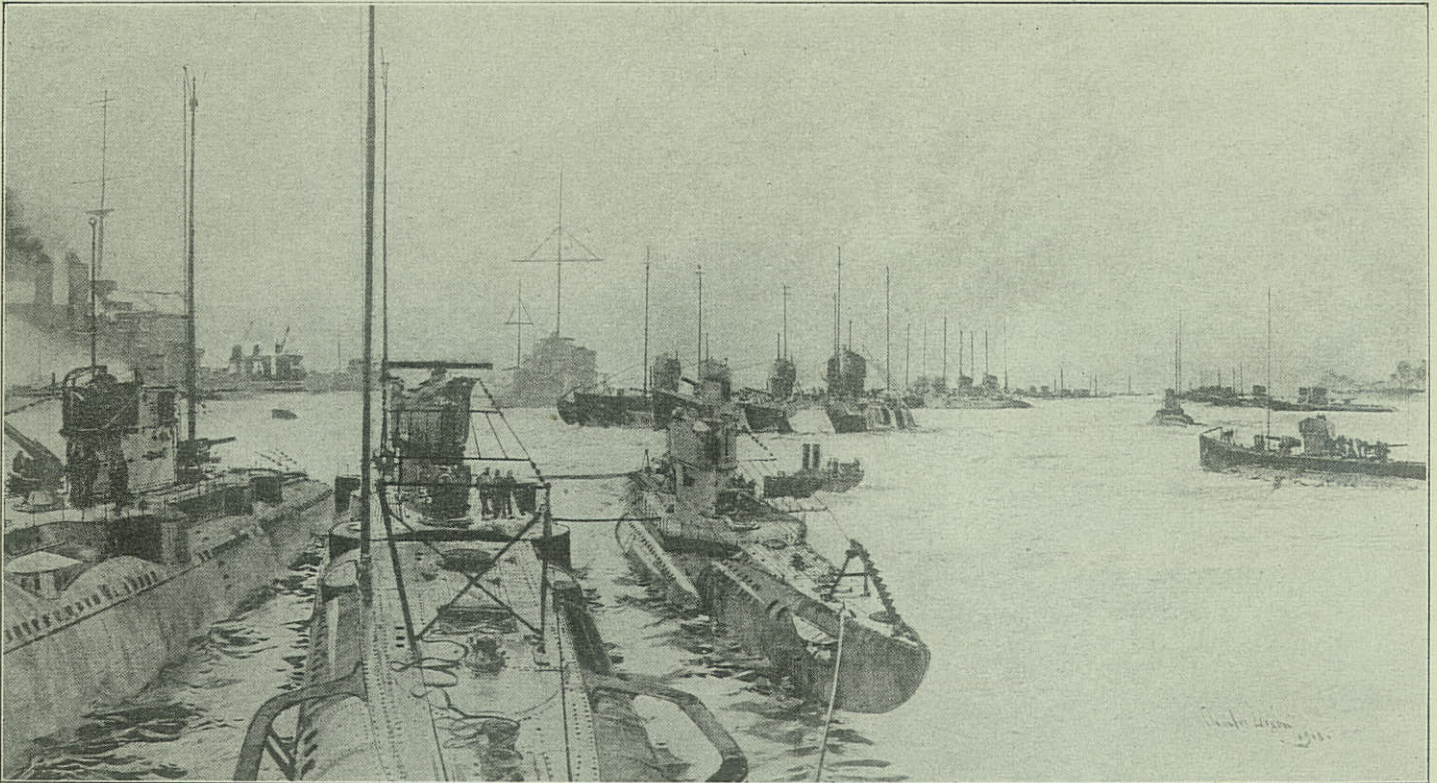
Nord paa gennem Lille Bælt. Om Bord var der Befuldmægtigede fra Flaadens Arbejder- og Soldatterraad, der skulde deltage i Forhandlingerne om Vaabenstilstandsbetingelsernes Udførelse og modtage Ordre desangaaende fra det engelske Admiralitet. Den tyske Republiks sagkyndige Raadgiver var Admiral Meurer, og i hans Stab var Chefen for en Zeppelin og Chefen for en Undervandsbaad. Admiral Meurer kunde dog ikke afslutte nogen Overenskomst uden Billigelse af den Overmatros og Overstyrmand samt Torpedomaskinist der dannede Arbejderraadet, men som Admiral Beatty ikke vilde modtage.

I Løbet af Natten udveksledes Radiotelegrammer med den engelske Flaade, hvorved »Königsberg« fik Meddelelse om, hvor den skulde møde. Fredag den 15. om Eftermiddagen var »Königsberg« paa det opgivne Sted, hvorfra den blev eskorteret til Firth of Forth. Her gik Admiral Meurer med Stab om Bord i en Destroyer, som førte ham til Admiral Beattys Flagskib »Queen Elizabeth«. Den tyske Admiral blev ført til Admiral Beattys Kahyt, hvor Konferencen fandt Sted; den varede til Lørdag Morgen, genoptoges senere og sluttede Lørdag Aften. Derefter lettede »Königsberg« og gik tilbage til Tyskland medbringende de Direktiver, som den slagne tyske Flaade havde at rette sig efter.

Den 17. November Em. lettede de store tyske Orlogsmænd i Stilhed fra Kiel og stod gennem Kaiser Wilhelm Kanalen ud til Nordsøen. Kursen gik forbi Helgoland og videre mod den skotske Kyst. Da de samme Orlogsmænd forrige Gang løb Nord paa i Nordsøen var det for at møde Modstanderen i ærlig Kamp. Skøndt Slaget dengang tabtes, mistedes dog dengang intet af Æren, men en af Følgerne af Kampen var, at Blokaden stadig kunde fortsættes, til Tyskland ved den var tvunget i Knæ og nu maatte udlevere Skibene.

Den 22. November 1918 dampede den tyske Flaade ind i Firth of Forth mellem to lange Rækker af Sejrherrers Kampskibe, hvis Besætninger tavse og stille overværede det historiske Øjeblik. Forrest gik Slagkrydserne »Seydlitz«, »Moltke«, »Hindenburg«, »v. d. Tann« og »Derflinger«. Noget

¹ En ny »Königsberg«, den ældre K. blev skudt ned af engelske Monitører paa Rufigi Floden i Østafrika.

Tyske U-baade i Harwich.

efter kom Slagskibene »Friedrich der Grosse« med Kontre-admiral von Reuters Flag, efterfulgt af »Kaiser«, »König Albert«, »Kaiserinn«, »Bayern«, »Markgraf«, »Grosser Kurfürst«, »Prinz-Regent Luitpold« og »Kronprinz Wilhelm«. Tilsidst kom de ny lette Krydsere »Karlsruhe« med Kommandør Harden's Flag, »Frankfurt«, »Emden«, »Nürnberg«, »Brummer«, »Bremse« og »Köln« og tilsidst 49 Jagere i 5 Delinger¹. Engelske Krydsere førte de tyske Skibe og uden om løb 200 britiske Destroyers formerede i 8 Flotiller.

Af den tyske Flaade, som bestod af 21 Dreadnoughts, blev saaledes 9 afleverede, alle moderne Skibe, de bedste og stærkeste i den tyske Flaade. Navnene paa de lettere Krydsere viser, at de er ganske nye, da de er opkaldt efter Skibe, som er bleven skudt ned under Krigen.

Den tyske Flaade blev opankret indenfor Inchkeith, hvor Afleveringen skulde foregaa, en Ydmygelse, som sjælden hænder. At de tyske Søofficerer overhovedet kunde bære en saadan Ulykke, kan kun tænkes i en Marine, der mangler det ubestemmelige Begreb, der kaldes Tradition til Søs, og som kun erhverves gennem Aarhundreder.

Ved Solnedgang blev det tyske Flag halet ned paa alle Skibene for ikke mere at hejses igen. Da Flaget blev foldet sammen, svandt alle tyske Tanker bort om en Fremtid paa Havet. Sikkert er Krigsudviklingen gaaet den rette Vej, thi er der nogen Nation, som har vist ikke at egne sig til »Warfare« paa Havet, er det den tyske; om dens Optraeden til Søs har jo hver Handelsmarine Verden over sit sørgelige Minde.

Ved Solopgang den 20. November kom de første 20 tyske Undervandsbaade til engelske Farvande, og 30 Sømil fra Harwich mødte de Admiral Tyrwhitts Flagskib »Curacao«. Lidt fra det Sted, hvor de første to danske Dampere »Maryland« og »Chr. Broberg«, faldt som Ofre for Krigen i August 1914, endte U-baadenes Saga. Dybets Uhyrer, der begyndte Kampagnen i Tillid til, at de kunde knuse Englands Søfart, mødte her for i ubeskadiget Stand at overgive sig som et synligt Bevis paa U-baadskrigens Nederlag.

¹ En Jager manglede, rimeligvis den samme, som efter Opgivelse fra tysk Side var løbet paa en Mine paa Vejen over Nordsøen.

Alle de tyske Forhaabninger om U-baadskrigen blev, som den forhenværende tyske Marineofficerer, Kaptajn Persius siger, holdt oppe ved Løgn. De mange U-baade, som der altid taltes om fra den tyske Regerings Side, eksisterede overhovedet ikke. Det tyske Folk levede i den Tro, at deres U-baade kunde bringe Sejren hjem, ingen udenfor Tyskland troede derpaa, men heller ingen anede, at Slutningen paa Legen skulde føre til den Ydmygelse for den tyske Flaade, at U-baadene selv maatte møde frem for afvæbnede at blive lænkede i britiske Havne.

Det har været et betagende Øjeblik, da de første U-baade dukkede frem af Taagen, ledsaget af 2 Jagere, som skulde føre Besætningerne tilbage til Tyskland. Da man nærmede sig Harwich, blev der sat britisk Mandskab om Bord i U-baadene, og da Baadene gik gennem Spærringernes Gennemsejlingsaabninger, blev det hvide Flag hejst paa hver Baad, medens britiske Luftskebe og Flyvemaskiner kredsede over Flotillen.

Admiral Tyrwhitt havde givet Ordre til, at der ikke maatte finde Demonstrationer Sted i den slagte Fjendes Nærværelse. Overgivelsen foregik derfor i en Tavshed, som forundrede Tyskerne, der havde forestillet sig, at de vilde mødes med Haansord og Piben. Alle U-baads Chefer maatte underskrive en Erklæring om, at Baade og Materiel var i Orden og i sødygtig Stand, og hermed havde Overgivelsen fundet Sted.

Efter at Baadene var afleverede, blev de tyske Besætninger bragt om Bord i britiske Destroyers, hvis Mandskaber ogsaa optraadte med den yderste Tilbageholdenhed overfor de tyske Matroser. Tilslut blev Tyskerne overført til tyske Jagere, som derefter tiltraadte Hjemrejsen.

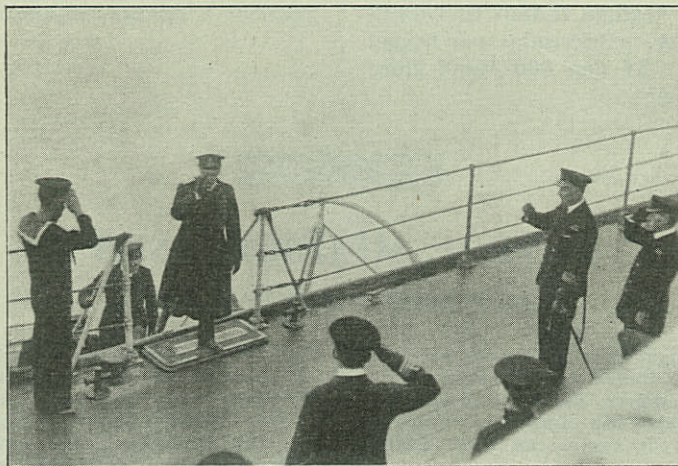
Den 25. November overgav atter 28 tyske U-baade sig i Nordsøen udfor Harwich i Nærværelse af Første Admiraltetslörd. Blandt disse Fartøjer var fire Undervands-Krydsere. Den 27. var der ialt afleveret 114, og den 1ste December 122 Undervandsbaade.

Den 28. November om Morgenen passerede 5 britiske Krydsere samt Ministryerskebe og Destroyers forbi Skagen og stod Syd paa gennem Kattegat. Samme Aften ankom

Delingen til Sundet og ankrede paa Københavns Red. Eskadrechefen, Admiral Sinclair, havde sit Flag hejst i Krydseren »Cardiff«, en nybygget Krydser, som kan løbe op til 32 Knob. Nogle Dage senere afgik de engelske Skibe til russiske Farvande, hvor Krydseren »Cassandra« d. 5te løb paa en Mine og sank.

Den 3die December afgik Slagskibet »Hercules« og en Destroyer-Division fra Skotland til Wilhelmshafen. Den 5te løb Skibene ind i Jade-Bugten.

C. I. H. SPEERSCHNEIDER,
Kaptajn.

Tyske Søofficerer ankommer for at arrangere Overgivelsen af Flaaden;
Admiral Meurer om Bord paa Flagskibet.

SØKRIGSBEGIVENHEDERNE I MIDDELHAVET

ANDET HALVAAR 1918

I Middelhavets historiske Farvande, hvor saa mange Nationers Skæbne i Tidernes Løb er bleven afgjort, fortsatte den italienske og Dele af den franske Flaade med Blokaden af den østrigske Kyst. De fjendtlige Jagere og Undervandsbaade holdt stadig til i Dalmatiens Skærgaard og foretog herfra nu og da deres Udfald. Flere Gange i Krigens Løb har de været heldige og har tilføjet Fjenden Tab af store Skibe, ligesom ogsaa Transportskibe er bleven sænkede. Den 6. August blev saaledes en britisk Destroyer torpederet og sank i Middelhavet, og den 20. September sænkede en østerrigsk Undervandsbaad Nord for Durazzo en stor fransk Undervandsbaad ved et Torpedoskud og af Besætningen blev kun Næstkommanderende reddet.

For at hindre Undervandsbaadene i deres Bevægelser udlagte de Allierede en Spærring tværs over Otranto-Strædet.

Undervandsbaadene kan sammenlignes med Kaperne fra ældre Tider, som man ikke kunde blive ganske kvit, selv om man havde Herredømmet til Søs. Under Napoleonskrigene, hvor England havde saa ubestridt Herredømme paa Havet, at intet fransk Handelsskib vovede sig ud, blev de Franske dog ved med at kapre engelske Skibe flere Aar efter Trafalgar Slaget. Kaperne tog gennemsnitlig 500 britiske Skibe pr. Aar, i 1810 mistede England endog over 600 Skibe. Og hvad tog ikke Danmark under Kanonbaadskrigen af engelske Skibe. Det vil med andre Ord sige, at man altid har været udsat for at miste Handels-skibe, selv om man har haft Herredømmet til Søs.

Da de tyske Krydsere blev saa forholdsvis hurtigt fejte væk fra Havene, overtog Undervandsbaadene Kaperens Rolle, Kampen mod Handelsskibene. I denne Kamp er Undervandsbaaden et effektivt Vaaben, men de egnede sig ikke til at beskytte det tyske Verdensrige paa Grund af den engelske Flaades Overlegenhed, og de kunde ikke faa den tyske Skibsfart i Gang.

Den anden Halvdel af Aaret 1918 indlededes med en lille Træfning i Adriaterhavet. Den 2. Juli mødtes en italiensk og en østerrigsk Deling af Jagere i den nordlige Del af Adriaterhavet. Efter kort Tids Forløb og efter at have vekslet nogle Skud, blev Kampen afbrudt paa Grund af tiltagende Mørke.

I Sortehavet var man endnu ikke falden til Ro, thi midt i Juli ankom Krydseren »Medjidieh«, som sank den 31. Marts og atter var taget op, til Konstantinopel, rimeligvis i tysk Besiddelse, men under tyrkisk Flag. Sandsynligvis havde Tyskerne ogsaa bemægtiget sig Resterne af den russiske Sortehavsflaade.

Den 2. Oktober viste italienske og engelske Krigsskibe sig foran Durazzo. Hjulpet af italienske Torpedobaade og Jagere gik Skibene gennem Minefelterne og kom saa nær ved Durazzo, at alle Forsvarsværkerne saa vel som de østerrigske Skibe i Havnen blev ødelagt. Under Affæren blev en britisk Krydser ramt af en Torpedo fra en Undervandsbaad, men kunde dog ved egen Hjælp gaa tilbage til sin Basis. Samtidig opholdt en italiensk Eskadre sig i Adriaterhavet, rede til Kamp, hvis den østerrigske Flaade skulde komme Durazzo til Undsætning.

I Begyndelsen af November brød Østrig-Ungarn og Tyrkiet sammen, og de Allieredes Bestemmelser for Vaabenstilstanden lød i Hovedsagen paa:

Overgivelse af 3 Kampskibe, 3 lette Krydsere, 9 Jagere, 15 Undervandsbaade, 1 Mineskib og 6 Donaumonitorer. Resten af Flaaden skulde fuldstændig afrustes.

Frihed for Skibsfarten for de Allierede, Opgivelse af hvor Minefelter findes, Opretholdelse af Blokaden fra de Allieredes Side, saaledes at fjendtlige Skibe stadig kan kapes. Rømning af alle Havne, der af Centralmagterne er besat udenfor eget Omraade, Besættelse af Fæstningsværkerne ved Pola og Værftet og Arsenallet samt Tilbagegivelse af alle tagne Handelsskibe.

For Tyrkiets Vedkommende skulde Dardanellerne og Borporus aabnes, Forterne overgives og Oplysning gives om alle Minefelters Beliggenhed. Alle Krigsskibe i de tyrkiske Farvande skulde overføres og interneres i en nærmere udpeget Havn.

Den 1. November havde den østerrigske Flaade overgivet sig til det sydslaviske Nationalraad; samme Dag trængte 2 italienske Officerer paa en lille Tømmerflaade ind til Pola og sænkede Kampskibet »Viribus Unitis« paa ca. 20,000 Tons, men allerede den 5. November blev den østerrigske Flaade overgivet til Flaadekommandoen i Ve-

nedig i Henhold til Vaabenstilstandsbetingelserne, og samtidig besatte Italienerne flere Punkter ved Adriaterhavet, saaledes Triest, Fiume, Rovigno og Lizza. Den 9. kastede endelig de Allieredes Flaadeafdeling Anker ved Konstantinopel.

Et Par Dage før Vaabenstilstanden blev afsluttet i de nordlige Farvande, blev det britiske Kampskib »Britannia«, d. 9. November, torpederet i det vestlige Indløb til Gibraltarstrædet og sank 3½ Time efter. »Britannia« var bygget 1906 og var paa 16,000 Tons. Af den 800 Mand store Besætning omkom ca. 70 Personer.

I Sortehavet bestod den russiske Flaade af 3 Dreadnoughts og 7 Pre-Dreadnoughts, 3 Krydsere og 4 lette Krydsere. Nogle af disse Skibe er under Bygning endnu. Endvidere 21 Jagere og nogle U-Baade. Den 28. November kom en engelsk Krydser, en engelsk og en fransk Destroyer til Odessa, medens en større Eskadre af engelske, franske og italienske Slagskibe og Krydsere samt Destroyers, hvorimellem 2 græske, ankom til Sevastopol.

C. I. H. SPEERSCHNEIDER

Kaptajn

MINDRE MEDDELELSER

FRA FORSKELLIGE FARVANDE

Seks tyske Skibe er bleven overdraget til de hollandske Rederier, Rotterdamche Lloyd, Holland-Amerika Linien og Hollandske Lloyd, som Erstatning for 6 hollandske Dampere, der blev torpederet i Foraaret 1917 efter at de med tysk Lejde var afgaaet fra Falmouth. Holland skal dog udbetale Tyskland de Assurancer, som forfalde ved disse Torpederinger.

Paa Harland and Wolffs Skibsværft i Belfast sattes den 22. August et Standardskib i Vandet. Samme Dag begyndte man at anbringe Maskinen paa Plads, og den 26. havde man Damp og prøvede Maskinen. De to næste Dage gik Skibet paa Prøvetur og blev den 28. afleveret til Ejerne.

Tysk Kaptajnløjtnant *Schweiger* er død. Det var denne Mand, som medens han havde »U 20« torpederede »Lusitania« den 7. Maj 1915. »U 20« mistedes i November 1916 ved Harboore, men Kaptajnløjtnant *Schweiger* blev reddet og fik Kommando over »U 88«, som i September 1917 gik tabt med alle ombordværende.

Personellet i De Forenede Staters Marine er nu paa 503,792 Officerer og Folk. Heraf hører 219,158 til Orlogsmarinen, 219,566 til Reserven og 65,068 til Coastguard and Marine Corps.

AFGAAEDE BRITISKE SØOFFICERER UNDER KRIGEN

En Mængde afskedigede engelske Søofficerer meldte sig atter til Tjeneste, da Krigen brød ud. Det var dem lige meget, hvorledes de skulde anvendes, og hvad Rang de fik, blot de kunde gøre noget Nytte for deres Land i de bitre Dage. De fik da Ansættelse i Royal Naval Reserve, hvor Admiraler, Viceadmiraler og Kontreadmiraler midlertidig gjorde Tjeneste som Captains og Commanders, og blev meget anvendt. Blandt dem fandtes Mænd som Admiral Sir *Alfred Paget*, der døde i Fjor med Commodores Rang, og som for 32 Aar siden deltog i den ægyptiske Krig. Der var ogsaa Admiral Sir *John Startin*, der ikke kunde holde sig hjemme, naar det gik for Alvor løs. Flere af disse ældre Officerer fik Kommando over armerede

Yachter og andre lignende Fartøjer for at udføre Patrouilletjeneste, og lede Minesøgerdelinger, eller de ansattes i administrative Hverv. De fandtes over hele Kysten fra Falmouth til Stornoway.

Paa Patrouilletjeneste bestaar Arbejdet i at eskortere Skibe, se ud efter Miner og Undervandsbaade, som de kæmpede med saa godt som nogen Destroyer, og Tjenesten maatte udføres i al Slags Vejr. Ikke faa af de ældre Officerer bestod haarde Kampe med Undervandsbaade, som følgende Eksempler viser.

En midlertidig Captain *R. N. R.*, der i Oktober 1915 stod i aktiv Tjeneste som Viceadmiral, blev en Dag kaldt paa Broen, da en Undervandsbaad saas 400 Yards borte. Han løb straks med sit Fartøj hen over Stedet, hvor Periskopet var forsvundet, og en Dydbombe blev kastet, hvorpaa en voldsom Eksplosion paafulgte. Lidt efter saas Periskopet igen 300 Yards borte, men et velrettet Skud traf Periskopet, som ikke saas mere, derimod saas Olie paa Vandet og flere Luftbobler kom op.

En anden af disse veltjente Officerer havde trænet sin Besætning ved Øvelser tidlig og silde. Da man endelig traf paa en Undervandsbaad, ramte det første Skud paa Kommandotaarnet. I Undervandsbaaden stod Folk klar paa Dækket med Haandgranater, saa man havde rimeligvis i Sinde at gaa klos langs Siden af det britiske Fartøj og kaste Granaterne om Bord. I Stedet for blev Kommandotaarnet ødelagt, og Folkene paa Dækket dræbt, og det næste velrettede Skud afgjorde Baadens Skæbne. Det var den samme Officer, der engang fik den tyske Regerings Tak for at have reddet en tysk Postdamper, som var i Nød.

Om Bord paa et Motorfartøj fandt der den 10. Juni 1918 en Eksplosion Sted. Saa hurtigt som muligt løb Commodore Sir *John Startin*, tidligere Admiral, langs Siden af Motorfartøjet, hvis Maskinrum stod i Flamme. Da han hørte, at Maskinisten var dernede, sprang han uden Tøven ned gennem Lugen og fik Manden reddet. Han udviste her stor Aandsnærværelse og Foragt for personlig Sikkerhed. For denne kække Daad fik Commodore *Startin* Albert-Medaillen.

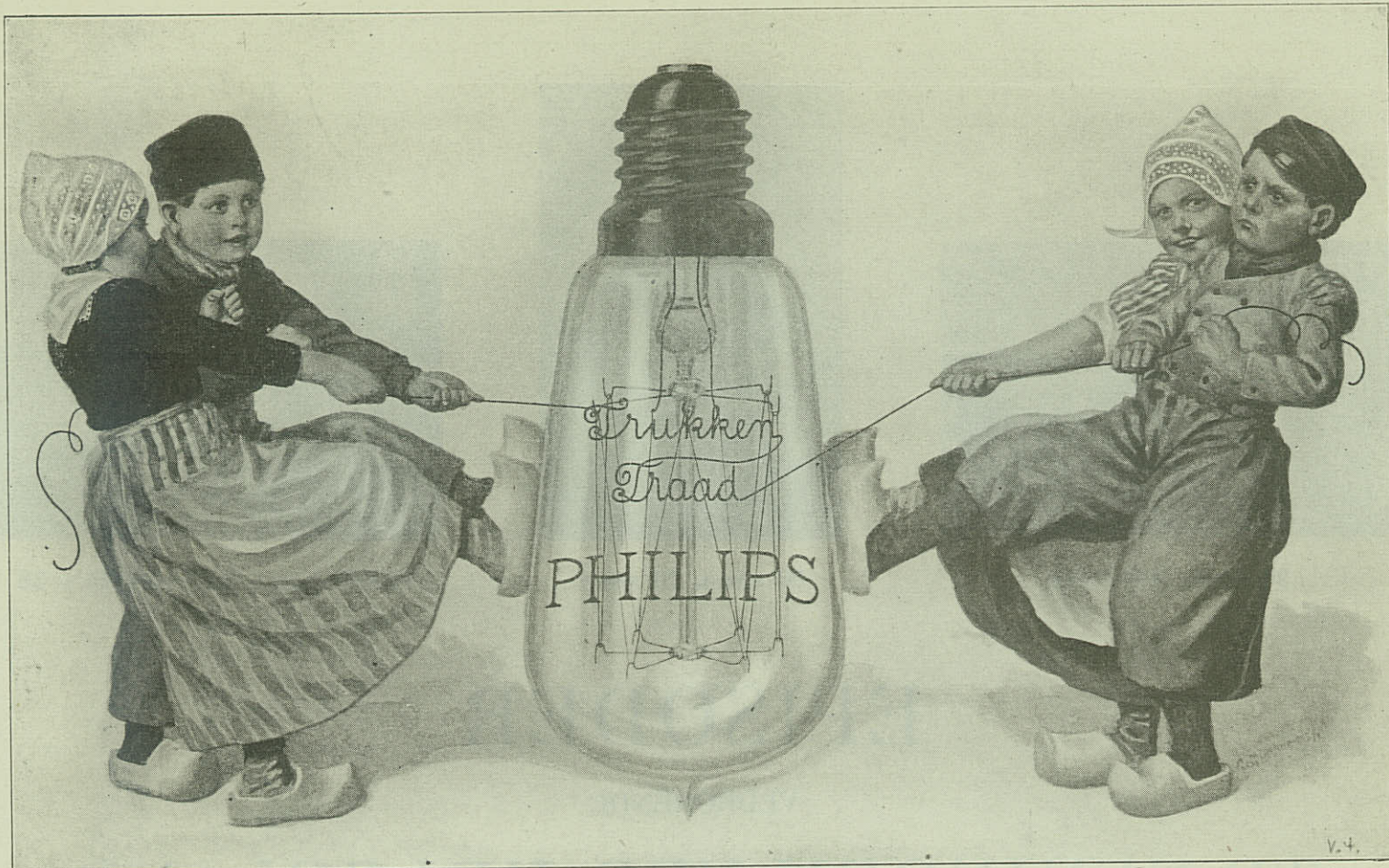
Det er ganske karakteristisk for britiske Forhold, at disse forhenværende Admirals ikke kaldes med deres tidligere Titel, men benævnes f. Eks. Commodore S. For at hjælpe deres Land veg de ikke tilbage for kun at faa Kommando over mindre Fartøjer, skønt deres Kommandoflag engang havde vajet over større eller mindre Delinger af Storbritanniens Flaade. De strøg deres ærefulde Titel og begyndte forfra igen som Commander.

Det er et velgørende Pust af virkelig Overlegenhed, der møder os naar vi hører dette.

AGITÉR

for

Tilgang til Marineforeningen.

PHILIPS' FABRIKER, EINDHOVEN, HOLLAND

PRODUKTION 70,000 LAMPER PR. DAG

FILIALER I ALLE VERDENSDELE'

PHILIPS' LAMPEN BENYTTES AF HÆR OG FLAADE, DE DANSKE STATSANER

SAMT DE FLESTE STATSLIGE OG KOMMUNALE INSTITUTIONER I DANMARK

PHILIPS' LAMPEN FAAS HOS DE FLESTE INSTALLATØRER OG

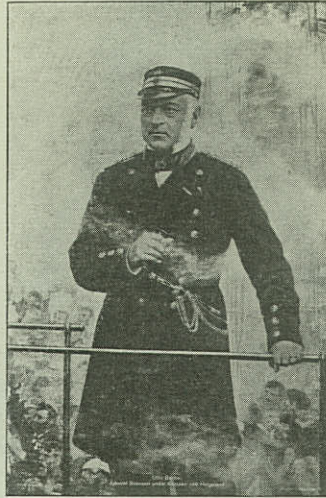
BELYSNINGSFORRETNINGER I DANMARK

GENERAL-AGENT FOR DANMARK

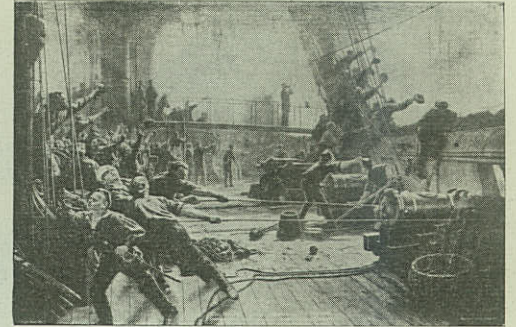
AXEL SCHOU · DRONNINGENS TVERGADE 9 · KØBENHAVN

23 store, 300 smaa

50 smaa, 70 store

25 Stk. Kun i Størrelse 25 × 38

EPISODER

VEDRØRENDE

TRÆFNINGEN VED HELGOLAND

9 MAJ 1864

Disse ypperlige Billeder, udførte i Sepia Tryk, i en smuk, varm brun Tone, efter ERIK HENNINGSENS, OTTO BACHES og CHRISTIAN MØLSTEDS berømte Malerier, ser Marineforeningens Hovedkontor sig i Stand til at tilbyde Medlemmerne til **halv** Pris. Billederne forefindes i 2 Størrelser:

21 × 28 ctm til 50 Øre pr. Stk. og

25 × 38 - - 1 Kr. - -

(Den almindelige Pris er 1 Kr. og 2 Kr.)

Da Oplagets Størrelse er meget beskedent, anmodes eventuelle Købere om **snarest** at indsende Ordre til Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, København, hvorefter Billederne tilsendes pr. Postopkrævning.

Ekspeditionen sker i den Rækkefølge, Ordrene er indgaaede.

